

Cimrman se během svého života pokoušel přihlásit na patentovém úřadě řadu objevů a vynálezů, většinou bohužel neúspěšně. Jen za první pololetí roku 1899 nalezneme v patentní knize Vídeňského úřadu celkem pět záznamů a všechny jsou spojené se jménem Járy Cimrmana, uznán z nich však nebyl ani jeden.

První z nich sám mistr popsal takto: „**Cimrmanova povrchová krytina** je určena především do exteriérů. Není odolná vůči extrémním povětrnostním podmínkám. Vhodným podkladem pro její nanášení jsou porézní savé materiály, zejména Cimrmanova tvárná hmota. Krytina nemá dobré hydroizolační schopnosti, zato však výborně plní dekorativní funkci. Údržba není příliš náročná, stačí dostatečně často aplikovat Cimrmanovou multifunkční esenci a odstraňovat starší přebytečné vrstvy krytiny, které mohou být dále zpracovávány a využity jako palivo do mnoha zařízení. Při nedostatečné údržbě ztrácí krytina svou estetickou i užitnou hodnotu.“

Dalším přihlášeným vynálezem byl **Cimrmanův pohyblivý stroj**, který k pohonu nevyžadoval páru (jako většina ostatních strojů té doby), ale byl založen na biochemických procesech. Tento stroj bylo možné využívat k transportu předmětů a výjimečně i osob. Jako palivo bylo možné používat Cimrmanovu povrchovou krytinu, případně i její **dehydrovaný derivát**. Časem Cimrman zjistil, že některé **emisní kapaliny stroje** mohou být též zužitkovány. Tento objev byl učiněn až dodatečně, jelikož nedochází k samovolnému plynulému uvolňování kapaliny, nýbrž musí být mechanicky odčerpávána z **akumulační komory** v rámci pravidelné údržby. Při manipulaci se zařízením je třeba dbát bezpečnosti práce, neboť hrozí zranění například při neopatrném kontaktu s **ostrými zakončeními** přední části zařízení.

Velmi nadějným vynálezem se zdál být **Cimrmanův přenosný nutriční transformátor** umožňující konverzi **sypké palivové směsi** s nízkým obsahem proteinů **na nutričně hodnotnou vysokoproteinovou tekutinu dávkovanou v balení po 50-70 gramech**. Zpočátku měl Cimrman problémy s častými případy poškození **obalu**, ale posléze zjistil, že přidáváním recyklátu ze starých obalů k palivové směsi se zvyšuje pevnost výsledného produktu, a tedy klesá procento zmetků. Dále ještě eliminoval riziko poškození podložením místa, kde produkt opouští transformátor, dehydrátem Cimrmanovy povrchové krytiny. **Povrchová vrstva transformátorů** má výborné izolační vlastnosti a lze ji zužítovat i po vyřazení transformátoru z provozu. Při navrhování prototypu transformátoru prošel Cimrman i některými slepými uličkami. Například nepovedená **první verze** měla nulovou produktivitu, zjistilo se však, že může sloužit orientačnímu určování času, i když způsob signalizace času nebyl příliš příjemný a navíc se zařízení nedalo regulovat.

Předposlední z objevů byl učiněn zcela náhodně. Při svých chemických pokusech omylem Cimrman převrhl kádinku zanechanou v laboratoři nepořádnou uklízečkou, a objevil tak sloučeninu, kterou nazval **Cimrmanovou multifunkční esencí**. Zjistil, že pravidelné promazávání touto esencí je nezbytné pro správný chod všech pohyblivých zařízení i pro údržbu jím vynalezených povrchových materiálů.

Poslední položkou v dochované patentní knize byla **Cimrmanova tvárná hmota**, původně určená k modelování prototypů. Ukázalo se však, že výsledné objekty nedržely dobře tvar a na slunci vždy popraskaly. Cimrman tedy zkusil použít svoji tvárnou hmotu jako podklad pro nanášení své povrchové krytiny a s tím již dosáhl velmi dobrých výsledků. Navíc se ukázalo, že užitné vlastnosti tvárné hmoty lze ještě znásobit, smíchá-li se s **nespálenými zbytky paliva** Cimrmanova pohyblivého stroje. Zajímavého efektu nezamýšleně Cimrman dosáhl, když se mu omylem do tvárné hmoty přimíchala sypká palivová směs transformátoru spolu s multifunkční esencí. Po nějaké době zjistil, že došlo k multiplikaci objemu palivové směsi, avšak nově vygenerované palivo tvořilo jakési **shluky připojené k hmotě pomocí dutých vláken**.

